

عنوان مقاله:

قهوه می نوشم، پس هستم: کاوشی در تجارب زیسته مصرف کنندگان قهوه

محل انتشار:

همایش ملی شکلات، قهوه و شیرین کننده های طبیعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

امیر قمرانی - عضو هیات علمی گروه روانشناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

بیان مساله: مصرف قهوه در سال های اخیر با اقبال فراوانی در بین اقشار جامعه بویژه نسل جوان مواجه شده است. در این میان مطالعات متعددی عمدتاً با روش شناسی کمی به بررسی علل این پدیده پرداخته اند. با این وجود واکاوی علل آن، از منظر کنشگران کمتر مورد توجه بوده است. هدف پژوهش: پژوهش حاضر با هدف درک تجارب زیسته مصرف کنندگان قهوه طراحی گردید. روش و چگونگی انجام پژوهش: پژوهش با استفاده از روش پدیدارشناسی تفسیری و نمونه گیری هدفمند و مصاحبه عمیق با 12 نفر از کسانی که حداقل 10 بار در هفته قهوه مصرف می کردند، طراحی شد. نتایج و یافته ها: مضامین محوری شامل ژست روشنفکرانه و وابستگی سازنده بود. مضامین فرعی هویت بخشی، حس تعلق، پیوند اجتماعی، رهایی از آلام، قدرت تمرکز و سرخوشی را شامل می شد. یافته ها نشان می دهد که کنشگران، مصرف قهوه را با دلایل اجتماعی و روان شناختی درک نموده که متفاوت از سبب شناسی مدنظر محققان و متخصصین بوده و به همین جهت به مصرف آن ادامه می دهند.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی، قهوه، مصرف، ژست، هویت، نشانه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/963595>

